

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, **2010. évi december hó 13. napján** tartott nyilvános *ülés* alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi szeptember hó 15. napján kihirdetett 4.B.1679/2009/51.számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

I n d o k o l á s :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi szeptember hó 15. napján kihirdetett 4.B.1679/2009/51.számú ítéletében vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettében (Btk.166.§.(1) bekezdés) ezért őt főbüntetésül 7 év fegházbüntetésre, mellékbüntetésül 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a büntetőeljárás során lefoglalt tárgyak megsemmisítéséről valamint egyes tárgyak lefoglalásának megszüntetéséről és azok kiadásáról a vádlott részére, illetve kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítéletet az ügyész tudomásul vette, a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.379/2010/1-I. számú átiratában a tényállás kisebb kiegészítése mellett azt az álláspontját fejtette ki, hogy a védelmi enyhítésre irányuló perorvoslat nem alapos.

A másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a védő további lényeges enyhítésre látott lehetőséget. Ezt a vádlott egészségi állapotával, illetőleg azzal indokolta, hogy összesen egy erőbehatás érte a sértettet. Ebből álláspontja szerint az következik, hogy fel sem merülhetett benne az emberölési szándék.

Az ügyész indítványozta a tényállás kiegészítését azzal, hogy a sértett a kés elvétele során védekező mozdulattal nyúlt a vádlott felé, és bal kezével a pengével érintkezve a hüvelykujján lebenyes jellegű bőrfolytonosság megszakadásos sérülést szenvedett el. A szúró mozdulat irányultságát helyesen felülről lefelé szókapcsolattal szükséges rögzíteni, valamint a pengérés legnagyobb szélességét helyesen 28-30 mm-ben szükséges a tényállásban megállapítani.

Mindemellett megállapíthatónak találta a motívum illetőleg az indíték rögzítését a tényállásban, ami féltékenység illetve a sértett sértő kijelentései nyomán keletkezett indulat.

A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a kiszabott szabadságvesztés tartama és a fogház fokozat maximálisan értékeli a vádlott egészségi állapotát így további enyhítésre lehetőség nincs.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott. A Be. 351.§. (2) bekezdés b) pont szerinti kisebb megalapozatlanság miatt az csupán kisebb pontosításra szorul a Be. 352.§. (1) bekezdés a) pontja alapján.

Mindezek alapján az ítéltábla a tényállásban rögzíti azt, hogy a sértett a kés elvétele során védekező mozdulattal nyúlt a vádlott felé, és bal kezével, a pengével érintkezve a hüvelykujján lebenyes jellegű bőrfolytonosság megszakadásos sérülést szenvedett el.

Az ítélet 7. oldalának első bekezdésében rögzített tényállásrészt pontosítja az ítéltábla, ugyanis feltehető elírás folytán pontatlanul rögzíti a szúrómozdulat irányzottságát, amely helyesen: „felülről-lefelé”.

Az ítélet 6. oldalának negyedik bekezdésében a pengérés legnagyobb szélességét „28-30 mm” hosszúságban rögzíti.

Rögzíti még az ítéltábla a tényállásban, hogy a vádlott által elkövetett cselekmény indítéka az a felindultsággal vegyes féltékenység, amit a sértett váltott ki belőle azzal, hogy őt bénának és férfitatlannak nevezte, valamint közölte vele, hogy a továbbiakban sem az élettársi kapcsolatot, sem az ápolását nem kívánja folytatni. A vádlottat a rászorultsága által is táplált érzelmi kapcsolat megszakadásának lehetősége is motiválta a cselekmény elkövetésekor.

Az így kiegészített illetve pontosított tényállás a Be. 352.§. (2) bekezdése alapján már mindenben megalapozott, a másodfokon eljáró ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az így helyesbített, kiegészített illetve eltérő tényállás alapján bírálta felül.

A tényállás kiegészítést részben a vádlotti vallomás (11 tjkv.7.odal), illetve orvos szakértői vélemény (34.tjkv.7.oldal) alapján rögzítette az ítéltábla.

A motívumra levont következtetés ugyancsak a vádlott vallomásán alapul.

A megyei bíróságnak a vádlott bűnösségére levont következtetése a megalapozott tényállás szerint helytálló. Maradéktalanul törvényes a vádlott által elkövetett bűncselekmény törvényi minősítése is. Az aggálytalan és a bíróság által helyesen elfogadott orvos szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság helyesen vetette el a szűrt sérülés véletlenszerűségét, illetve az erre irányuló védekezést és helytálló következtetést vont le a bíróság a vádlottnak a halálos eredményre is kiterjedő eshetőleges ölési szándékára.

Jelen ügyben maradéktalanul megállapítható volt a vádlott által elkövetett bűncselekmény motívuma illetve indítéka, így a fellebbviteli főügyészség indítványa alapján azt a bíróság rögzítette a tényállásban, az ezzel kapcsolatos ügyészi állásponttal az ítéltábla maradéktalanul egyetértett. Jelen ügyben a motívumnak azért is van jelentősége, mert a cselekmény elkövetése utáni közvetlen vádlotti magatartás is ez alapján értékelhető. A vádlott a nélkül távozott, hogy bármiféle segítséget nyújtott volna a sértettnek. Ennek oka nem az volt, hogy jelentéktelennek ítélte meg a sértett sérülését, hanem az emberölés kísérletét megvalósító cselekmény motívuma, az indulati állapota magyarázza azt, hogy nem érdeklődött a sértett sérüléseiről és hagyta őt magára.

A megállapított tényállásból egyértelműen kizárható, hogy a Btk. 29.§-a szerinti jogos védelmi helyzetben lett volna a vádlott, a kölcsönös nézeteltérés illetőleg vita után elkövetett cselekménynél, őt a sértet részéről büntetőjogilag értékelhető támadás nem érte, a tényállás is legfeljebb az ittas emberek civódására jellemző cselekvőseget rögzít.

Ugyancsak nem állapítható meg a Btk. 167.§-ában rögzített erős felindulásban elkövetett emberölés büntette. Az erős felindulásban elkövetett emberölés büntette az indulatnak, az érzelmi fellobbanásnak egy intenzitásában is kiemelkedő fokát kívánja meg. A vádlott részéről az érzelmeknek ilyen erőssége, olyan tudatszűkülés, amelynél az akarat-elhatározás és a cselekmény kialakulása valamint annak lefolyása feletti értelmi ellenőrzés teljesen legyengül, ahol az elkövető szándékának a kialakítását eredményező pszichikai folyamatban hiányzik a megfontolás, a meggondolás minimális ismérve, ahol az indulat hatása alatt az elkövető elveszíti az önkontrollt és tevékenysége ezáltal ellenőrizhetetlenné válik, nem állapítható meg. Az kétségtelen, hogy a vádlott indulat hatására cselekedett, de nem állapítható meg, hogy ez az indulat a tudatát elhomályosította volna, viselkedésére mindvégig jellemző volt egyfajta célszerű és meggondolásra utaló ismérvek.

A megyei bíróság a büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi enyhítő és súlyosító körülményeket maradéktalanul feltárta, maradéktalanul és igen méltányosan a vádlott javára értékelte megromlott egészségi állapotát, ezt a szabadságvesztés főbüntetés tartamában és végrehajtási fokozatában is értékelte. Mindezek alapján a büntetés további enyhítésére nem kerülhetett sor.

Mindezek alapján a Debreceni Ítéltábla a Be. 371.§. (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét kisebb pontosítások mellett helybenhagyta helyes rendelkezéseinél fogva.

A Btk.99.§-a alapján rendelkezett az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a kiszabott szabadságvesztés tartamába.

Debrecen, 2010. december 13.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács tagja-előadó

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács tagja

Záradék !

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4.B.1679/2009/51.számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2010. december 13.

Dr. Kardos Sándor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő

